

SREČANJE Z MLADIMI...

Sodim po tvoji besedi, po tvoji veri, bi lahko rekli za Hruščova. Hruščov je namreč pohvalil papežev klic po miru in koeksistenci: »Sem komunist in ne maram biti za papeža, vendar mu v tem potrdim bolj kot Adenauer, ki je papežev vere, papežev mirotvorne dejavnosti pa ne podpira, nasprotno razdira.« Ni čuda, da je Adenauer tako surovo odgovoril, pobožnemu kanclerju je Hruščov zares stopil na rep.

A vendarle — nekaj se je preobrne dogočke: Na Borneu se ni končala vesta proti britanski kolonialni vladi. Angleži so vstajajo zadržali s klasičnimi sredstvi, z vojsko, policijo, z vojnimi ladjami, vendar ognja niso pogasili. Razvija se nova ofenziva upornikov, ena od plamenic, ki mora še svetiti na poti v prihodnost človeštva, osvobodjenega sramote kolonializma. Za Angleže ni lahko, zaradi petroleja in zaradi prestiža. Od Bornea do Arabije je in ni daleč. Tam je Aden, eden od preostalih stebrov angleškega imperija, blizu tu je Jemen, ki je porušil ravnovesje, s težavo vzdrževano na naftnih področjih Bližnjega Vzhoda. Jemenu so sicer ZDA priznale revolucionarno oblast, toda niso se sprijaznili z njo iz Saudske Arabije na mlado režim obnem z Angleži pritiskajo publiko. Ameriška letala letajo nad Jemenom.

Nedaleč od Bornea je Južni Vietnam. Tudi tam so ameriški oficirji in ameriški helikopterji zato, da bi zatrli levičarsko uporniško gibanje Vietkonga. Slabo jim gre od rok in čim slabše jim gre, tem bolj govore o svetovni komunistični nevarnosti in penetraciji, čeprav imajo pri roki strokovnjake, ki jim govore, da socializem ne napreduje s topovi in da se s topovi tudi ne duši.

V srcu Afrike se v Kongu dogajajo za Angleže boleče stvari. Integracija okoli Adule ni v skladu z interesi njihovega kapitala v Katangi. Sporazum na Bahamskih otokih jih bo tu prisilil na inferioren položaj, ne ob vse, a ob prvo violino gotovo.

Na daljnem zapadu zamira kubanska kriza. Spremlja jo kriza v Peruju, kjer se skuša utrditi proameriška vojaška hunta z inscenirano komunistično zaroto, staro politično pretvezo reakcije, s katero krije krvav udarec naprednim silam. Tako bi ZDA rade uredile tudi s Kubo, če bi šlo, kriza se ni končala z jasnimi zaključki, le volja po kompromisu je evidentna. Na vsa sovjetsko popustljivost je težko odgovoriti z bojevitostjo, čeprav tudi te ne manjka, saj ZDA na vsa usta govore, da bodo postrile gospodarske ukrepe zoper Kubo, da ne mislijo dati izjave zoper invazije. Kaj pa! 53 milijonov dolarjev, ki so jih dali za 1000 ujetnikov s ponesrečene invazije, je tudi nekaj, če ne drugega, vsaj dokaz, kako si predstavljajo OAD.

A vendarle — nekaj se je premaknilo. Celo za Berlin — Hruščov je ponudil, naj nemesto zastave NATO pride v Berlin zastava OZN. To za Nemce ni rešitev, za ZDA pa bi bilo morda sprejemljivo, saj se je OZN doslej izkazala kot njihova agentura. V Berlinu bo VI. kongres vzhodnonemške partije. Morda bo to eden najpomembnejših dogodkov prihodnjih dni. Prišel bo Hruščov, vse partije sveta z močnimi zastopstvi. Kaj če bodo tu spregovorili svoj anatema nad kitajsko herezijo! Pripravili so ga dobro, ne eden med zadnjimi ugledni Togliatti. Če se bo to zgodilo, bo morda pomenilo politično snovitost Vzhoda. Kitajci so ob svoji »himalajski ekspediciji« nedvomno spoznali, da SZ s svojo koeksistenco resno misli in da na ljubo Kitajski ni umaknila svoje pomoči Indiji niti za ščepce. To bi pomenilo tudi precejšen napredek v svetovnem prestižu in gospodarski moči Vzhoda, posebno ker so notranje težave Zapada precejšne. EGS je družba, ki jo pretresajo navzkrižne nacionalne koristi Italije, Francije in Nemčije, vstop Anglije pa bi lahko porušil vse, kar so dozdaj s težavo zgradili. Na kmetijsko politiko EGS pa ne pritiska samo angleški ali francoski farmar, ampak tudi ameriški žitni presežek.

Zato je volja obeh velikih po razgovorih in po kompromisu trenutno tista stvar, ki je kljub zapletenemu stanju lahko vir zmernega optimizma ob smuku v novo leto.

T. O.

Po približno poldrugi uri prijetnega in spročenega pomenka, smo vsi skupaj ugotovili: problemov je še toliko, da bi o njih lahko razpravljali več dni skupaj. Da, veliko je problemov, zapažen, želj in nalog, ki jih srečujejo mladi ljudje povsod tam, kjer živijo in delajo, v šoli, na vasi, v podjetju, ustanovi itd. Veliko jih je morda tudi zavoljo tega, ker jih mladi ljudje opazujejo in ocenjujejo z večjo kritičnostjo; pa ne samo opazujejo, marveč se z njimi tudi spoprimejo in jih rešujejo.

Naše srečanje z mladimi je bilo tokrat omejeno na šestero delegatov za kongres Ljudske mladine Jugoslavije, ki bo od 23. do 26. januarja v Beogradu. Triindvajset tisoč članov v organizacijah Ljudske mladine Slovenije v novem, povečanem celjskem okraju, je za ta kongres izbralo na svojih občinskih konferencah petnajst delegatov. Razen tega bodo beografskemu kongresu Ljudske mladine Jugoslavije prisostvovali iz

celjskega okraja še trije mladi opazovalci.

Delegati mladine celjskega okraja so se na ta kongres temeljito pripravili. Tako so se med drugim te dni zbrali tudi na skupnem posvetu na Dobrni, kjer so proučili ves kongresni material, razen tega pa se pogovorili o deležu, ki ga nameravajo dati v razpravi na kongresu. Tako so se zmenili, da bodo govorili o delu mladine na vasi, o problemih in nalogah mladih kmečkih proizvajalcev pri splošnih naporih za povečanje kmetijske proizvodnje in socializacijo vasi. Mimo tega pa bodo razpravljali o idejnem vplivu mladih komunistov na ostale mladince ter o tistih oblikah idejno vzgojnega dela, ki so se že uveljavile, kot o šoli za življenje, mladinskih urah, o klubih OZN itd.

Mladim delegatom želimo, da bi na kongresu častno zastopali mladino celjskega okraja in da bi s kongresa prinesli čim več spodbud za nadaljnje delo v svojih in drugih organizacijah.

Dagmar Suster:

Kam po šolanju na gimnaziji

Delo mladinske organizacije na celjski gimnaziji, ki združuje nad tisoč dijakov, se razvija v specifičnih pogojih. Težišče dela je v interesnih skupinah. Človek bi pričakoval, da imamo naravnost idealne pogoje za delo; vendar izkušnje govori o nekoliko drugače. Najlepše uspehe so dosegli prirodoslovni, geografski, filozofski krožek, nadalje pevski zbor, mladinski klub OZN itd. Razen tega smo ustanovili še poseben študijski krožek, ki pa navzlic vsemu še ni dosegel zaželenih rezultatov. Vzroke za to lahko iščemo v objektivnih in subjektivnih razlogih. Medtem ko se je na šoli dalo urediti, da se je celo urnik prilagodil delu nekaterih krožkov oziroma skupin, kot na primer pevskemu zboru, na zavodu ni mogoče najti časa, da bi zaživel študijski krožek.

Hvaležno torišče dela smo našli v šolski skupnosti. Pa tudi problematika te skupnosti je tako pestra, da je pritegnila skoraj slehernega mladince.

Ni naključje, da so se dijaki začeli zanimati tudi za pogoje nagrajevanja članov profesorskega zbora, saj so ugotovili, da je od njih v mnogočem odvisna kvaliteta pouka.

Izredno težavni so socialni problemi. Zanimiv je podatek, ki govori, da je med

tisoč sto dijakov samo deset štipendistov. Te številke povedo, da gimnazijci nismo izenačeni z dijaki ostalih šol in da prav zaradi tega nastopajo nekateri izredno težavni socialni problemi.

Kam po gimnaziji, je vprašanje, s katerim se močno ukvarja tudi mladinska organizacija. Gre namreč tudi za dejstvo, da se okoli dvesto naših abiturientov ne bo prostora na fakultetah. Kam se naj torej usmerijo ti mladi ljudje?

In če k vsem tem problemom dodam še željo dijakov in mladinske organizacije, da je že skrajni čas, da se tudi na celjski gimnaziji uveljavi reformiran pouk, njegova delitev v tri smeri, je povedano veliko. Veliko bolj kot za načelni odgovor, ali smo za tak način šolanja, ali ne, gre za vprašanje, ali bo celjska komuna, ali skupnost komun našla toliko sredstev, da bo zmogla uveljaviti reformo šolanja tudi na našem zavodu. Torej, gre za finančna sredstva. Mladino zanima to vprašanje; razen tega pa pričakuje še ustrezen odgovor.

Izredno pereče je tudi pomanjkanje prostorov, v katerih naj bi se zbirali dijaki, zlasti vozači. Medtem ko je za ure pred začetkom pouka to urejeno, pa je dosti težje za tisti čas, ki preostane do odhoda vlakov.

Franc Županič:

Veliko za strokovno vzgojo

Z delom mladinske organizacije v steklarni »Boris Kidrič« v Rogški Slatini se ne morem pohvaliti. Navzlic temu pa to ne pomeni, da nismo ničesar napravili in da nič ne delamo.

Do nedavnega smo imeli v organizaciji 250 mladincev; pred kratkim pa smo to število znatno povečali.

Zdi se mi, da smo največ na-

redili pri strokovni vzgoji mladine. Pobudo za to je sicer dal kolektiv, saj pri stalnem večanju proizvodnih sredstev, nenehno potrebuje tudi nove in zlasti mlade strokovnjake. Tako so tudi zdaj v teku posebni tečajji za bodoče mlade delavce pri pečeh, ki jih izkoriščamo tudi mi, da tem mladim ljudem govorimo o njihovih nalogah, pa tudi o delu

v mladinski organizaciji. Zato so ti tečajji zanje nekakšna priprava za vstop v mladinsko organizacijo.

Pri sklicevanju sestankov, je nadaljeval tov. Županič, imamo precejšnje težave. Vedeti namreč moramo, da je v naši tovarni največ tiste mladine, ki ne stane v Rogški Slatini, marveč v bližnjih vaseh. Tako imajo nekateri tudi po uro in več do stedi tu po delu hitijo domov in da klarne. Seveda vse to vpliva, da se ne ustavljajo radi na enih ali drugih sestankih.

— Vse to govori o tem, da bi morali za te mlade ljudi preskrbeti ustrezna stanovanja, da bi morali imeti samski ali mladinski dom, v katerem naj bi stanovali.

Navzlic vsem tem težavam je uspešno zaživel delo v klubu mladih proizvajalcev, razen tega pa je mladina zelo aktivna tudi na ostalih področjih, kot pri tamburaškem zboru, v športni dejavnosti in podobno.

— Kaj pa delež mladih v delavskem svetu?

— Po številu je zadovoljiv; ni pa po tistem, ki bi ga naj mladinci dali v razpravah o vseh problemih, ki jih ta organ samoupravljanja obravnava. Čuti se nekakšna sramežljivost; mladi se redko oglašajo k besedi, ker pač imajo občutek, da proizvodne probleme premalo poznajo in da niso dovolj razgledani. Vse to seveda narekuje, da bomo morali tudi v prihodnje posvetiti največ skrbi ne samo strokovnemu, marveč tudi družbeno političnemu izobraževanju.

Edi Trdin:

Prva skrb organizacijskim vprašanjem

V konjiški občini bomo morali zastaviti vse sile, da bi utrdili mladinsko organizacijo in začeli z rednim in sistematičnim delom, ki smo ga v zadnjih letih močno pogojevali. Zato bo prva skrb posvečena organizacijskim problemom, saj bo treba v mnogih primerih šele ugotavljati število članov in sestav mladinskih vodstev.

Zdi se mi, da je tudi premalo povezave ne samo med mladinskimi aktivni, marveč tudi med mladinsko ter ostalimi političnimi organizacijami.

Prav tako, kot v vsej občini, nas čaka tudi v Kostrovanu, kjer sem zaposlen, veliko težkega dela. V tej tovarni nas je okoli šestdeset mladih ljudi. In čeprav bi lahko rekli, da v kolektivu prevladujemo mladi, se naša orga-

nizacija ni prav uveljavila. Tako še doslej nismo ustanovili kluba mladih proizvajalcev. Naše delo je podobno zimskega spanju. Upam pa, da nam bo uspelo vse urediti dosti prej, preden bo posijalo toplo spomladansko sonce.

Ko pa je beseda nanesta na prosti čas in vprašanje, kako ga mladi ljudje izkoriščajo, je tov. Trdin v prvi vrsti omenil kino. Kaže, da je kino res tisti prostor, kamor konjiška mladina najraje zahaja, ker pač drugam skoraj ne more. Položaj se je deloma izboljšal v Partizanu, ki je dobil svoje prostore; navzlic temu pa je v telovadnici še zmeraj prevladala gneča. Precej razgibanost je tudi kulturno življenje.

Bogomir Ajdič:

Laže na terenu

Ni dolgo od tega, odkar sem zapustil tovarno. Delal sem v tovarni gospodinske opreme. To je zelo mlad kolektiv, tudi po starosti. Zato bi človek pričakoval, da bo delo v mladinski organizaciji v takem krogu uspešno in hvaležno hkrati. Toda izkušnje so pokazale, da je to dosti težje, kot na terenu. Mladi ljudje iz tovarne se redkokdaj srečujejo na sestankih in še tisti, so po navadi slabo obiskani. Po delu hiti vsak na svoj dom, v svoj kraj.

Precej težav je bilo tudi zaradi nizke splošne in politične razgledanosti mladih ljudi v tem kolektivu. Zato smo sklenili naj vlogo splošnega in strokovnega izobraževanja sprejme klub mladih proizvajalcev. Vendar smo pri izvajanju tega sklepa naleteli na težave. Namesto, da bi mladi tehnični strokovnjaki našli v tem

klubu svojega »konjičkar« in pomagali tudi ostalim, so se temu delu močno odtegovali. Skoraj bi rekli, da se je zdelo mladim tehnikom delo v mladinski organizaciji odveč.

Povsem drugačno in bolj hvaležno je delo na terenu. Tu se mladi ljudje sestajajo z večjo zavzetostjo. Tu tudi ne pridejo do izraza razlike med njimi. Vsi si pač želijo eno, delo in razvedrilo. In vsi delajo za eno, bodisi v mladinski, bodisi v kulturno prosvetni organizaciji.

Tovariš Ajdič je v razgovoru še kritiziral ukrep, po katerem so bili razpuščeni nekdanji aktivni mladih zadržnikov. Ni naključje, da se nove oblike dela kmečke mladine še niso povsem uveljavile; zato bo treba še veliko besed in veliko prizadevanj, da bodo zaživel klubi mladih kmetijskih proizvajalcev in

da bodo tudi mladi ljudje s podoželja našli v mladinski organizaciji dovolj hvaležnega dela, zadovoljstva in veselja.

Na vprašanje, kako mladi ljudje v Saleški dolini preživljajo svoj prosti čas, je tov. Ajdič dejal, da je za to dosti bolj urejeno v Velenju, kot Sošanju, kjer je organizirano družabno življenje mladine povsem zamrlo. V Velenju ima mladina delavski klub, v katerem pa žal ni organiziranega programa. Mladinska organizacija se močno zavzema, da bi klub zaživel ne samo v Velenju, ampak tudi po vseh ostalih krajih.

Pomembno je še udeleževanje mladine v telesnovzgojnih organizacijah, le žal, da se ta društva še zmeraj borijo s finančnimi težavami in da nimajo dovolj sredstev niti za prireditve in tekmovanja.

Danica Rozman:

Najprej izobrazba

Na delo mladinske organizacije v laški občini v neki meri vpliva tudi dejstvo, da občinski komite LMS nima profesionalnega funkcionarja. Ne glede na to gre življenje svojo pot, tudi v naših aktivih. Med onimi na vasi sta vsekakor najboljša v Sedražu in v Rečici. Zgledna je pobuda mladincev iz Sedraža, ki imajo stalne stike z nekim mladinskim aktivom v ljubljanskem okraju ter se z njim srečujejo na najrazličnejših nastopih.

Vtem ko aktivni na osnovnih šolah več ali manj životarijo, saj ne najdejo pravega dela, sta se med aktivni v podjetjih najbolj izkazala v Volni in Laškem ter v Lesni galanteriji v Rimskih Toplicah.

V Volni, kjer delam tudi sama, se do nedavnega nismo mogli postaviti z delom mladine. Naš ak-

tiv je nekoliko bolj zaživel šele v zadnjem času. Ustanovili smo ideološko komisijo, ki je že pokazala prve sadove. Sprejeli smo namreč načelo: najprej mladince izobraziti in mu odpreti pot v življenje in šele potem od njega zahtevati, da se uveljavi kot družbeni delavec znotraj ali zunaj podjetja.

Hvaležna je ugotovitev, da je zaživel klub mladih proizvajalcev in da v njem pridno delajo tudi mladi tehnični izobraženci, mladi ekonomisti in drugi.

Kot v drugih krajih oziroma tovarnah, v katerih dela v pretežni meri mladina s podoželja, imamo tudi pri nas težave s sklicevanjem sestankov. Po delu hiti vse domov, tako tudi mladi ljudje, ki se neradi več časa zadržujejo v Laškem.

Jožica Černeck:

Proizvodne mladinske konference

Po številu članov je mladinski aktiv v tovarni emajlirane posode brčkone drugi v okraju. V tovarni dela okoli sedemsto mladih ljudi; žal pa vsi zaenkrat še niso člani mladinske organizacije. Upam pa, da bomo kmalu rešili tudi to vprašanje in zajeli v naše vrste prav vse mladince.

Glavna oblika našega dela so proizvodne mladinske konference. Na njih obravnavamo vse probleme in naloge, ki jih mora poznati mladi delavec v tovarni. Tako na teh konferencah razpravljamo tudi o proizvodnih nalogah, o rekonstrukciji podjetja in podobno. Delež mladih pri rekonstrukciji je bil lep, saj se mladi ljudje niso odtegovali de-

lu, niti prostovoljnimi akcijam, katerih ni manjkalo.

Zadovoljni smo tudi s številom mladih v organih samoupravljanja. Navzlic temu pa opazamo, da se tod ne uveljavljajo v zaželeni meri. Zato smo za te mladince pripravili seminar, da bi se spoznali z nalogami organov delavskega samoupravljanja.

Problem, s katerim se večkrat srečujemo, je nezadostna aktivnost mladih komunistov v vrstah mladinske organizacije. Da bi rešili to vprašanje, jim bomo dajali konkretno delo, hkrati pa opozarjali na to, da je njihovo najvažnejše delo prav med mladinci, ne pa kje drugje.

EDI TRDIN, sekretar občinskega komiteja LMS v Slovenskih Konjicah

DANICA ROZMAN, predsednica občinskega komiteja LMS v Laškem

BOGOMIR AJDIČ, predsednik občinskega komiteja LMS v Sošanju

DAGMAR SUSTER, sekretar občinskega komiteja LMS v Celju

JOŽICA ČERNEC, predsednica tovarniškega komiteja LMS v Emajlirki

FRAN ŽUPANIČ, član tovarniškega komiteja LMS v steklarni v Rog. Slatini